

Dragi oče nadbiskupe, draga braćo svećenici, redovnici i bogoslovi,
poštovane i drage sestre redovnice,
draga braćo i sestre – dragi vjernici!

1. Drevni je običaj bio da se zahvalnost za spašeni život izrazi stavljajući ga u službu Onome koji ga je poštedio ili spasio. Za životinje je to značilo da trebaju biti žrtvovane, a za ljude da trebaju biti isključivo u Božjoj službi. U Židovskom narodu Levijevo je pleme bilo u ime čitavoga naroda u Božjoj službi, a čitav je narod Bogu u hramu prinosiso svoju mušku prvorođenčad. Današnja nas svetkovina vodi u Jeruzalemski hram u kojemu to čine i Isusovi roditelji. Bogu posvećene osobe su najsvjesniji i najzdraviji dio Crkve, koji na osobit način živi u svijesti da je Isus utjelovljeno lice Očeva milosrđa, svjetlo na prosvjetljenje naroda, da smo svi mi ljudi od Boga, dobrog i milosrdnog Oca zamilovani od vijeka i da nam je život svima spašen po Isusu Kristu, snagom njegove muke, smrti i uskrsnuća. Iz te spasenjske svijesti i iskustva Bogu posvećene osobe stavljaju svoj život u službu Bogu da bi – njemu posvećene - u ime čitave Crkve za nju molile i prinosile svoj život kao Bogu ugodnu žrtvu. Zato je svetkovina prikazanja Gospodnjega u hramu svetkovina koju u Crkvi obilježavamo i kao Dan posvećenog života.

Radost mi je danas na Dan posvećenoga života i na zaključenju Godine posvećenog života pozdraviti sve Vas poštovani i dragi redovnici i redovnice s područja naše Đakovačko-osječke nadbiskupije okupljene na jubileju Božjega milosrđa.

Pozdravljam vas, dragi Oče nadbiskupe. Kao kapucinski trećoredac i Vi na neki način pripadate Bogu posvećenim osobama. Čestitam Vam u ime svih nas sutrašnju 26. obljetnicu Vašega imenovanja biskupom te Vaš sutrašnji imendan. Bog Vas blagoslovio dobrim zdravljem i radnom energijom.

Pozdravljam i u ovom slavlju zahvaljujem Bogu dobrom i milosrdnom Ocu za svaku žensku i mušku redovničku zajednicu koja živi i svjedoči evanđeoske ideale te sudjeluje u evangelizacijskom poslanju naše Đakovačko-osječke nadbiskupije. U vama kao mjesna Crkva prepoznajemo Božji dar nama i znak njegove spasenjske ljubavi i milosrđa, koje nas kao mjesnu Crkvu nikada ne napušta, nego trajno vodi, uzdržava i obnavlja milost spasenja. Dok zahvaljujemo za Vas, istodobno zahvaljujemo i Vama poštovani redovnici i

redovnice. Pozdravljam sve Vas poštovane i drage Sestre sv. Križa na čelu s Vašom provincijalnom poglavaricom s. Amalijom Kupčerić. Sa zahvalnošću spominjem i pozdravljam i Marijine sestre čudotvorne medaljice na čelu s provincijalnom poglavaricom s. Kajom Ljubas te grkokatoličke Sestre Vasilijanke na čelu s njihovom provincijalnom poglavaricom s. Anastazijom Pitka. Ove tri zajednice imaju svoja provincijalna sjedišta u našoj Nadbiskupiji. Pored spomenutih imamo još 14 drugih ženskih redovničkih zajednica. To su Bosonoge Karmelićanke u Karmelu sv. Josipa u Breznici, jedine klauzurne Sestre u Nadbiskupiji. Potom Sestre Milosrdnice sv. Vinka, Sestre Uršulinke, Služavke Kristove, Kćeri milosrđa, Klanjateljice Krvi Kristove, Sestre Naše Gospe, Karmelićanke Božanskog Srca Isusova, Služavke Malog Isusa, Sestre Službenice Milosrđa, Sestre Kraljice svijeta, Franjevke misionarke, Školske sestre franjevke Krista Kralja i Sestre Sakramentinke. Naša se Nadbiskupija, uz navedene ženske redovničke zajednice, ponosi i s 2 ženska svjetovna instituta: Obitelj Malih Marija (koja je rođena i svoje sjedište ima u Osijeku) te Suradnice Krista Kralja.

Danas ovdje molimo i ususret Gospodinu dovodimo i osam naših muških redovničkih zajednica. To su Franjevci manja braća, Oci kapucini, Franjevci konventualci, Franjevci trećoredci, Oci Isusovci, Misionarska družba Duha Svetoga, Palotinci i Salezijanci. Pozdravljam njihove članove koji su danas dionici ovoga jubilejskoga slavlja.

U molitvu uključujemo i sve vjernike laike koji također njeguju duhovnost pojedinih redovničkih obitelji, koji polažu zavjete te poziv na svetost nastoje živjeti u braku i u svijetu, živeći skromno, čisto i u potpunoj pripadnosti Bogu.

2. Sjećamo se danas ovdje s ljubavlju i zahvalnošću i svih onih koji bi nam se rado pridružili, ali im starost i bolest to nisu omogućili. Neki su se povukli i izvan biskupije u matične kuće svojih zajednica ali u srcu nose našu nadbiskupiju i mi njih. Starac Šimun, kojemu su poodmakle godine omogućile da iskusi blagoslov, ali i svu tegobu života, u djetetu Isusu vidi znak nade i novoga svjetla za umorno i napaćeno čovječanstvo.

3. Valja nam primijetiti da starac Šimun i proročica Ana svoju radost ne doživljavaju oko hrama, nego u Hramu. Oni su starci koji su potpuno predani

Bogu i zato daleko vide. Ne vraćaju se duhom u svoju mladost, ne gledaju s nostalgijom na stara dobra vremena, nego gledaju u budućnost, i to u spasenjsku budućnost. A ona je uvijek iznenađujući i nezasluženi Božji dar, dar njegove ljubavi i milosrđa. Osobni susret s Djetetom Isusom postaje izvorom nade i optimizma u njima. U tom Djetetu oni prepoznaju lice Očeva milosrđa i postaju vedrim svjedocima i navjesticama: „Sad otpuštaš slugu svojega, Gospodaru, po riječi svojoj, u miru. Ta vidješe oči moje spasenje tvoje, koje si pripremio pred licem sviju naroda: svjetlost na prosvjetljenje naroda, slavu puka svoga izraelskoga“ – pun nade i vedrine navješta starac Šimun (Lk 2,29-32). Također i starica Ana, koja je do tada postovima i molitvama, danju i noću, služila Bogu, iz tog susreta izlazi kao proročica i navjesticama. „Upravo u taj čas nadodje“ te je „hvalila Boga i svima koji iščekivahu otkupljenje Jeruzalema pripovijedala o Djetetu“ (usp. Lk 2,37-38).

4. Papa Franjo nam daje uputu te nas u svojoj buli najave Izvanrednoga jubileja milosrđa podsjeća na riječi sv. pape Ivana XXIII: „Sada Kristova Zaručnica više voli koristiti lijek milosrđa nego posegnuti za oružjem strogoće (koje je tako često bilo i još uvijek biva korišteno u našim zajednicama). No, papa nasuprot tome kaže da se Crkva „želi pokazati najljubaznijom majkom svih, dobrohotnom, strpljivom, pokretanom milosrđem i dobrotom“ (usp. MV, 4). Danas smo, zato, s osjećajem zahvalnosti za sve što smo kao Crkva primili i primamo te s osjećajem odgovornosti za pristup milosrđa i ljubavi prema današnjem sekulariziranom čovjeku, sa sviješću da nam Gospodin kao znak svojega Kraljevstva povjerava balzam svoga milosrđa i dobrote, prešli prag Svetih vrata naše katedrale. Prešli smo ih s punim pouzdanjem da će nas uskrsli Gospodin, koji nas je neprestano podupirao i podupire na našem zemaljskom putovanju podupirati i voditi svojom moćnom i milosrdnom rukom i u ovim godinama dok se naša prosječna životna dob, osobito u ženskim redovničkim zajednicama, neumoljivo penje. On je osobito ženskom geniju darovao ljubav i nježnost te posebnu sposobnost svjedočenja njegova milosrđa.

5. Prešli smo prag Svetih vrata naše katedrale da bismo se utvrdili u svijesti te pred svima posvjedočili da je milosrđe koje nam Bog iskazuje u našoj ljudskoj slabosti, grešnosti i lomnosti, u našoj nepostojanosti i nevjeri vlastitim redovničkim i svećeničkim obećanjima, izraz i pokazatelj njegove svemoći - jer

on je Bog vjeran sebi, svojem savezu s nama i svojim obećanjima koje nam je dao kad smo polagali svoje redovničke zavjete i išli na svećeničko ređenje.

Došli smo do stanja u kojem sa žalošću moramo reći ne samo da se nalazimo u krizi duhovnih zvanja, da nam nedostaje svećenika, redovnika i redovnica, nego da smo u krizi kršćana, pa čak i u krizi čovjeka. No, nitko nije prodro u dubinu otajstva Boga koji je postao čovjekom tako kao Blažena Djevica Marija. Sav je njezin život oblikovan prisutnošću utjelovljenoga milosrđa. Ona je Majka Raspetoga i Uskrsloga koja je intimno sudjelovala u otajstvu njegove ljubavi i ušla u svetište milosrđa. Danas ju na ovome Jubileju milosrđa molimo da svoje milostive oči svrne na nas i da nam svojim zagovorom pomogne da budemo dostojni svojega svetoga poziva i postojani svjedoci Božjega milosrđa i praštanja po kojemu je on spasio ovaj svijet - *milosrdni kao Otac*. Amen